

Editorial
Restauració de l'edifici de les Drassanes
Reials de Barcelona

En les dues anteriors editorials de *Drassana*, números 18 i 19, fèiem menció de l'inici de la remodelació integral de l'edifici de les Drassanes Reials de Barcelona, amb una inversió econòmica molt important feta per les administracions públiques del nostre país i de l'Estat espanyol. En aquestes editorials recollíem els objectius de les intervencions i de l'evolució cronològica de les mateixes. Cal recordar que, després que l'edifici quedés molt malmès durant la guerra civil, es varen realitzar diferents actuacions de recuperació i restauració entre els anys 1940 i 1970, realitzades bàsicament per l'arquitecte municipal Adolf Florensa, que amb les seves actuacions va definir els criteris futurs i va deixar les Drassanes tal com les coneixem actualment.

Ara bé, el moment clau de l'inici dels treballs va ser gràcies a l'aprovació, per part del Ple de la Diputació de Barcelona, el dia 30 de maig de 1986, del Pla d'Actuació i Ordenació de les Drassanes Reials de Barcelona, redactat pels arquitectes Robert i Esteve Terradas. La fase actual es va iniciar el febrer de 2010 i les intervencions realitzades tenien com a objectiu culminar la rehabilitació de la totalitat del conjunt i acabar, així, la seva adequació com a centre de gestió, preservació i difusió de la cultura marítima.

Gràcies a aquesta última actuació s'ha pogut intervenir arqueològicament a la quasi totalitat del subsòl de l'edifici, i això ha permès tenir un coneixement molt més precís de l'evolució arquitectònica del conjunt des del segle XIII fins a dia d'avui i dels seus usos. Recordem que, al llarg dels més de set-cents anys d'història, les Drassanes han estat utilitzades com a drassanes des del segle XIII fins al XVIII, com a arsenal i caserna fins a l'any 1935 i com a Museu Marítim des de l'octubre de 1936, moment a partir del qual començava una relació que encara perdura de vinculació entre el Museu i les Drassanes.

Després de les nombroses intervencions, finalment es podrà inaugurar la restauració de la totalitat de l'edifici de les Drassanes el dia 16 de febrer de 2013, després de vint-i-set anys de l'aprovació del Pla d'Actuació i Ordenació de les Drassanes Reials de Barcelona. Ara tan sols falta la implementació de la nova museografia i, com dèiem a l'anterior editorial, "el fil conductor d'aquest discurs serà la Barcelona marítima al llarg de la seva història, com a punt de partida de dinàmiques d'abast molt més ampli. No es tracta tant de mostrar la història de la Barcelona marítima com de mostrar el paper que la societat ha jugat en la transformació d'aquesta relació". Un cop iniciats els treballs de producció, esperem veure el nou Museu Marítim de Barcelona a finals de 2014.

Totes aquestes intervencions han anat acompanyades i complementades per treballs realitzats a partir de diferents disciplines, com la lectura de paraments, l'aixecament de l'edifici en 3D, la georeferenciació, la interpretació de gravats i plànols de l'època, l'arqueologia, els fons documentals, els estudis parcials, etc., que ens ha portat a un coneixement molt més proper de l'edifici i de la institució de les Drassanes de Barcelona.

drassana
número 20 | 2012

Aquest procés d'estudi, iniciat en aquests darrers anys, el podem incloure en aquest concepte de la microhistòria, que té com a finalitat la investigació del passat en una escala molt més petita, tema del dossier central d'aquest número de *Drassana* i que perfectament podem aplicar a la immersió feta en el coneixement de les Drassanes de Barcelona.

Aquest treball de recerca que es du a terme des del Museu Marítim de Barcelona porta a l'organització de diversos congressos i jornades al voltant del coneixement, entre les quals cal destacar la III Jornada Recerca Local, Patrimoni i Història Marítima, que s'ha celebrat el dia 1 de desembre de 2012 amb la participació de nombrosos estudiosos locals i amb la presentació de treballs vinculats a la història i a la cultura marítima dels Països Catalans.

També el XIII Congrés d'Història de Barcelona: Barcelona i el Mar, que se celebrarà al mes de novembre de 2013 i que està dedicat a la vinculació de Barcelona amb la història marítima. En aquesta ocasió l'ha coorganitzat l'Ar-

xiu Històric de la Ciutat de Barcelona i el Museu Marítim de Barcelona i està dedicat a la figura d'Antoni de Capmany. Aquesta convocatòria té com a objectiu els estudis de la condició marítima de Barcelona i se centra en les següents línies: el port i la navegació, les relacions marítimes i l'apropiació urbana del mar.

Per últim, el IV Congrés de la Xarxa d'Història Marítima Mediterrània, organitzat per la Mediterranean Maritime History Network, el Museu Marítim de Barcelona i la Universitat de Barcelona a Barcelona els dies 7, 8 i 9 de maig de 2014. L'objectiu del congrés és aprofundir en el coneixement de la història marítima en l'àmbit mediterrani, a partir del segle XIII i des de qualsevol dels punts de vista d'aquesta disciplina.

Amb l'organització d'aquests congressos, el Museu Marítim de Barcelona, a través del seu Observatori Permanent d'Història i Cultura Marítima Mediterrània, vol esdevenir un centre punter i de referència en les línies de recerca al voltant de la història i del patrimoni marítim.